

ENDRIN BUDBRINGEREN

En fortælling om Endrin Budbringeren, en mand hvis hjerte visnede af mørke, men blev oplyst igen af naturen og galdernes godhed.

Endrin var den førstefødte i den velhavende bondefamilie Jkarlanns. Hans forældre havde udmærket med penge, og de manglede heller ikke svende. Han havde en god barndom blandt venner. Da han fyldte 13 år, blev han forelsket i en pige fra en af nabogårdene. Sandra, hed hun. Hun havde dog allerede en kæreste ved navn Karl, og Endrin, som var vant til at få hvad han pegede på ville naturligvis ikke finde sig i det.

En nat mens Karl sov, sneg Endrin sig ind i Karls hus og stak en dolk i brystet på ham. Den næste dag fandt man Karl død, liggende halvt smilene på sin seng med en dolk boret gennem brystet. Dolken blev hurtigt identificeret, og Endrin blev anklaget for mord. Sandra svor, at hun ville slå ham ihjel som hævn, og han skulle naturligvis stå over for sin ugerning.

Endrin flygtede ved første givne lejlighed. Han løb og løb mod en skov som lå nogle mil fra den lille landsby, han boede i. Efter mange timer kom han til skovbrynet og begyndte at lede efter et sted han kunne sove. I mørket lå han og tænkte på det mord han havde begået for mindre end et døgn siden. Han tænkte på det hans mor havde fortalt om samvittighed.

”Der er en trekant inde i dig som drejer rundt når du har gjort noget forkert. Når den har drejet nok bliver den slidt ned og gør mindre ondt, for til sidst at blive helt rund.”

Endrin levede i vildmarken i nogle år mens han drog længere og længere væk. Han var blevet helt verdensfjern og begyndte at tilbede og forgude ondskab. Han overfaldt tilfældige, tøvede ikke med at dræbe hverken gamle, syge eller børn.

Efter at have levet i den tilstand noget tid, kom han en dag til en lejr. Han kunne fornemme ondskab derinde og ville straks finde kilden til det. Han sneg sig derind men veg dog bort fra de personer som blot tænkte gode tanker. Han så et stort telt og gik derind. Inde i det stod en mand i en sort kutte. Manden sagde at han havde ventet Endrin og var parat til at lære ham hvad han skulle bruge. Den sortklædte mand fortalte, at han havde det på samme måde som Endrin. De to gik i gang med at sprede deres vigtigste budskab: "Alt er ondskab, bare i større eller mindre grad."

De første de to gjorde var at dræbe alle de uskyldige sjæle i lejren og tage alt af værdi for derefter at vandre videre.

Afrejsen var dagen efter masse mordet. Den sortklædte mand og Endrin rejste i vildmarken og drog ud i verden for at finde folk som kunne være med i deres opfundne religion. De vandrede fra by til by og fik nogle folk med i deres onde cirkel, og på rejsen lærte Endrin den mørke magi. En dag blev den sortklædte mand, Endrins mester, arresteret af soldater. De begrundede det med, at han havde en illegal religionsgruppe, og han blev henrettet dagen efter. Endrin nåede at flygte og turde ikke hjælpe sin mester.

Efter den oplevelse begyndte Endrin igen at vandre rundt, og overlevede ved at overfalde folk og stjæle deres forsyninger. Han blev med tiden en garvet forbryder og mestrede sin onde magi.

Sådan gik nogle år igen hvor Endrin blev fuldstændig syg og fordrejet i sindet. Hans tanker var et helt forkert sted, og han blev overbevist om at alle de jordiske væsner blot var en slags legetøj for ondskaben. Den nød at skabe kærlighed for derefter at ødelægge det, og den nød at skabe tryghed og derefter bryde den brat. Den nød at skabe smukke ting som folk kunne slås om.

Endrin var blevet fuldstændig sindssyg af sin korrumperede tankegang og havde ikke spist i mange dage, da han mødte smukke Sandra fra sin barndom igen.

Hun kunne se at han var forpint og havde for længst tilgivet ham, da hun fandt ud af at Karl blot havde udnyttet hende. Men Endrin var fuldstændig omtåget og stak hende ned med en tilsnittet pind. Udåden gik dog hurtigt op for ham og rystede ham ud af sin trance.

Han løb til den samme skov som da han havde dræbt Karl, vidste ikke hvad han skulle gøre af sig selv. Han smed sit magiske symbol på jorden og smadrede det med en sten. Det tog ham syv dage hvor han løftede og hamrede stenen ned i symbolet før det gik itu.

Med ét så skoven anderledes ud, mere fredfuld og behagelig.

Endrin lærte med tiden at leve i fred med skovens dyr, og han prøvede sig frem til han fandt spiselig frugt.

Endrin fik hurtigt et godt forhold de forskellige dyr. En dag på en af hans vandringer blev hans øjne fanget af et egern på vej ind i et krat - et tjørnekrat, som var fire meter højt og tykkere end man kunne se igennem. Han prøvede at fælde krattet for at komme igennem, men det voksede lige så hurtigt op som han kunne slå det ned, og han opgav at se den sidste del af skoven bag tjørnekrattet den dag.

Samme dag som han stoppede med at tænke over hvad der var bag tjørnekrattet, opsøgte en ældre herre Endrin. Den gamle mands tøj skiftede farve mellem blå, rød, brun og hvid, og det eneste han sagde, var: "Kom mit barn, din tid er inde."

Manden begyndte da at gå mod tjørnekrattet. Endrin viste ikke helt hvad han skulle gøre, men valgte at følge efter. Da de kom til tjørnekrattet, tegnede den gamle mand et tegn i jorden, og en port i krattet åbnede sig.

Inde bag krattets mure var en lille landsby, Endrin blev vist rundt og fik fortalt hvad han kunne lære i de forskellige hytter.

Stedet blev kaldt "Kædens Smedje" og var et oplæringssted for galdere i alle aldre. Her startede Endrin så sin rejse med at blive lært til galder.

Stormesteren gav ham hans navn; Endrin Budbringeren.